

LANZAROTE

ZUIDERHUIS
februari 2017

LANZAROTE LEKKER EXCENTRIEK

Rood geaderde kraters en lavabergen, een eigenzinnige kunstenaar die overal sporen nalaat en de zon die 6 uur per dag schijnt. Op dit rustige Canarische eiland staat een wandelvakantie in de winter garant voor een surrealistische ervaring. Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we gedaan hebben. De rode routes op het linker kaartje zijn de wandelingen die we gedaan hebben op Lanzarote. De blauwe route is de busrit door het Nationaal Park. De rode route op het rechter kaartje is de wandeling op het eiland La Graciosa.

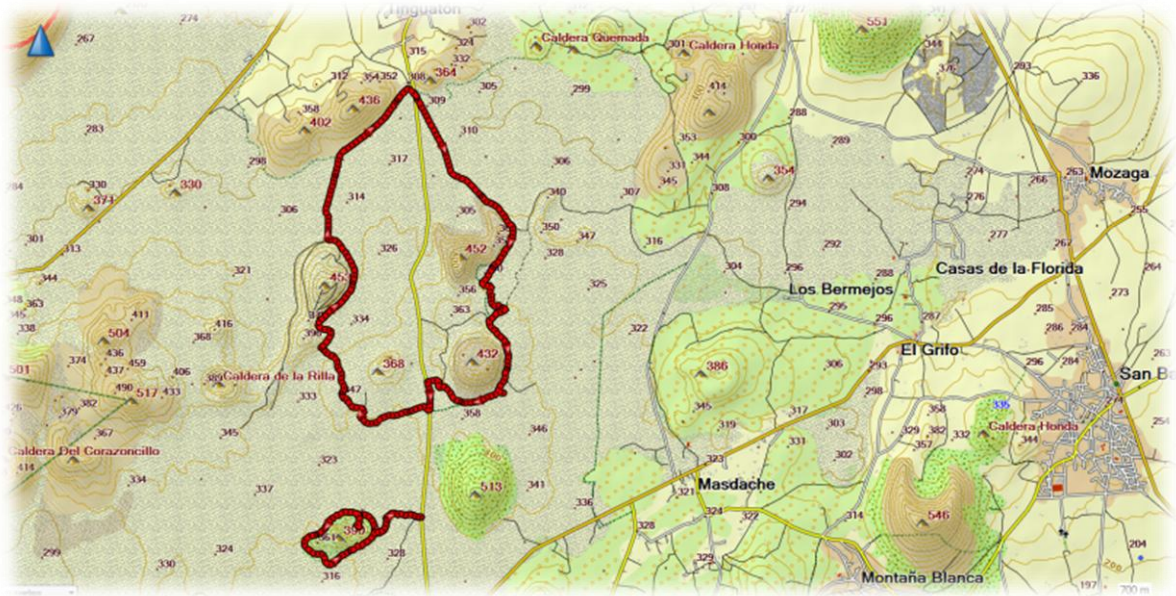
DEELNEMERS

Vlnr onderaan; Ludwig (gids – Merchtem) – Carlos (Reet) – Carla (Kortenberg) – Linda (Reet) – Caroline (Oostende) – Nicole (Ingelmunster) – Fernand (Izegem) – Annechiene (Tervuren) – Siglinde (Kapellen). Bovenaan, vlnr; Marc (Meulebeke) – Luc (Ingelmunster) en Guido (Tervuren).

Zondag 12 februari 2017

- Wandeling : De vulkaanbergen van Mancha Blanca en Caldera de los Cuervos
- Gebied : Mancha Blanca
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

10-daagse weersvoorspelling Uga

vandaag	morgen	zo 12/02	ma 13/02	di 14/02	wo 15/02	do 16/02	vr 17/02	za 18/02	zo 19/02
14° 19°	15° 20°	15° 21°	12° 20°	13° 22°	14° 23°	14° 21°	14° 20°	16° 20°	16° 19°

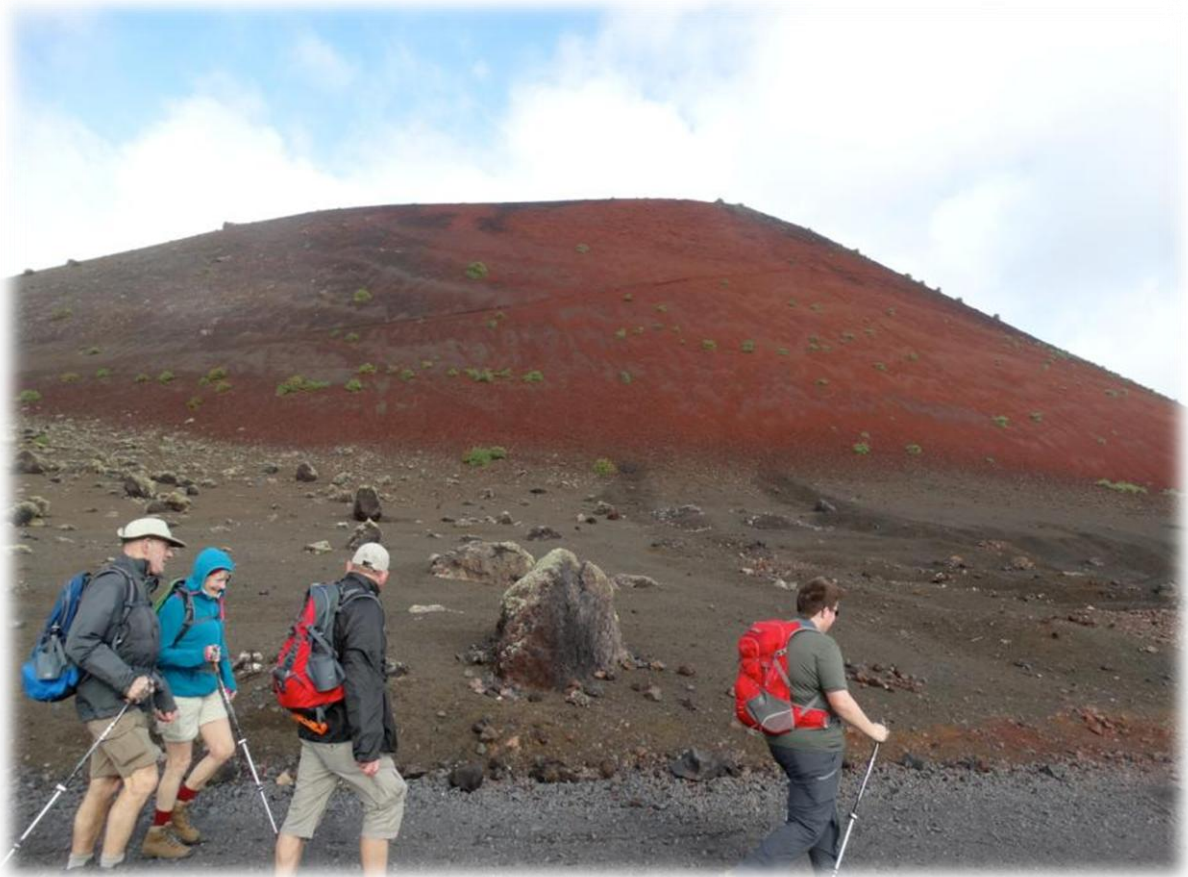
GESPONSORDE LINKS

De weersvoorzichten zien er goed uit, al krijgen we vandaag wel regen en staat er een harde wind. Elke ochtend neem ik een foto van de zonsopgang, van in mijn kamer.

Vandaag doen we een pittoreske wandeling tussen de kraters en de calderas ten zuiden van Mancha Blanca. Ondanks het minder goede weer is iedereen toch goed geluimd.

Op onze wandeling ligt er een lava- of een vulkanische bom. Dat is een groot brokstuk dat bij een vulkaanuitbarsting de lucht in geslingerd is, en/of door een lahar of lava meegenomen is. Na stolling of sedimentatie zal een vulkanische bom deel uitmaken van een pyroclastisch gesteente.

Soms is in het gesteente een duidelijke structuur van een inslagkrater om de bom heen te ontdekken, maar dit hoeft niet altijd het geval te zijn. Een bom kan na zijn eerste inslag ook weggrollen, of zelfs stuiten, als het oppervlaktegesteente elastisch genoeg is.

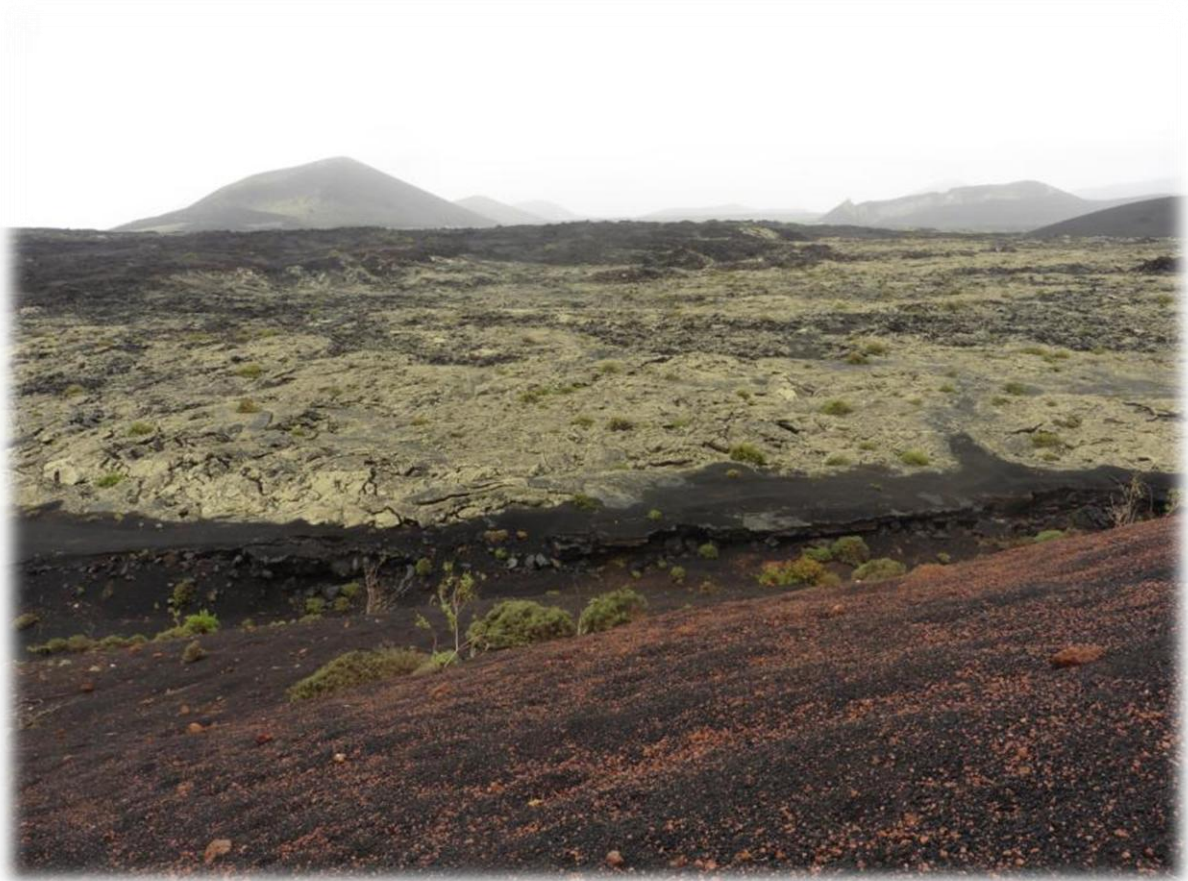
Over gestolde lavavelden wandelen is altijd gevaarlijk zelfs al zijn er paden aangebracht en is de weg vlak. Men moet steeds geconcentreerd blijven om niet ten val te komen. Een valpartij op lava veroorzaakt nagenoeg steeds kleine en grote snijwonden doordat lava overal messcherpe kleine kantjes heeft.

Lanzarote kan en wil zijn vulkanische oorsprong niet verbergen. Het eiland ziet dan overwegend ook zwart en heeft weinig plantengroei. Het lijkt wat op een maanlandschap.

Bijna de helft van het landschap van Lanzarote is beschermd natuurgebied en in 1993 werd Lanzarote als eerste eiland ter wereld in zijn geheel door de UNESCO uitgeroepen tot biosfeerreservaat.

Veel bomen treft men op het eiland niet aan, en als er al een palmboom staat is deze steeds aangeplant.

Voor we ons verplaatsen naar onze tweede wandeling brengen we een bezoekje aan het kerkje van Mancha Blanca. Ieder jaar op 15 september vindt hier een grote bedevaart plaats ter ere van de eilandheilige Virgen de los Volcanes. Tijdens de laatste uitbarsting van de vulkaan zou de zwarte Madonna de lavastroom vlak voor het dorp hebben tegengehouden met haar cape. Uit dankbaarheid hebben de inwoners van Mancha Blanca voor hun beschermheilige een kerk gebouwd.

Rond de kerk ligt uiteraard het einde van de lavastroom.

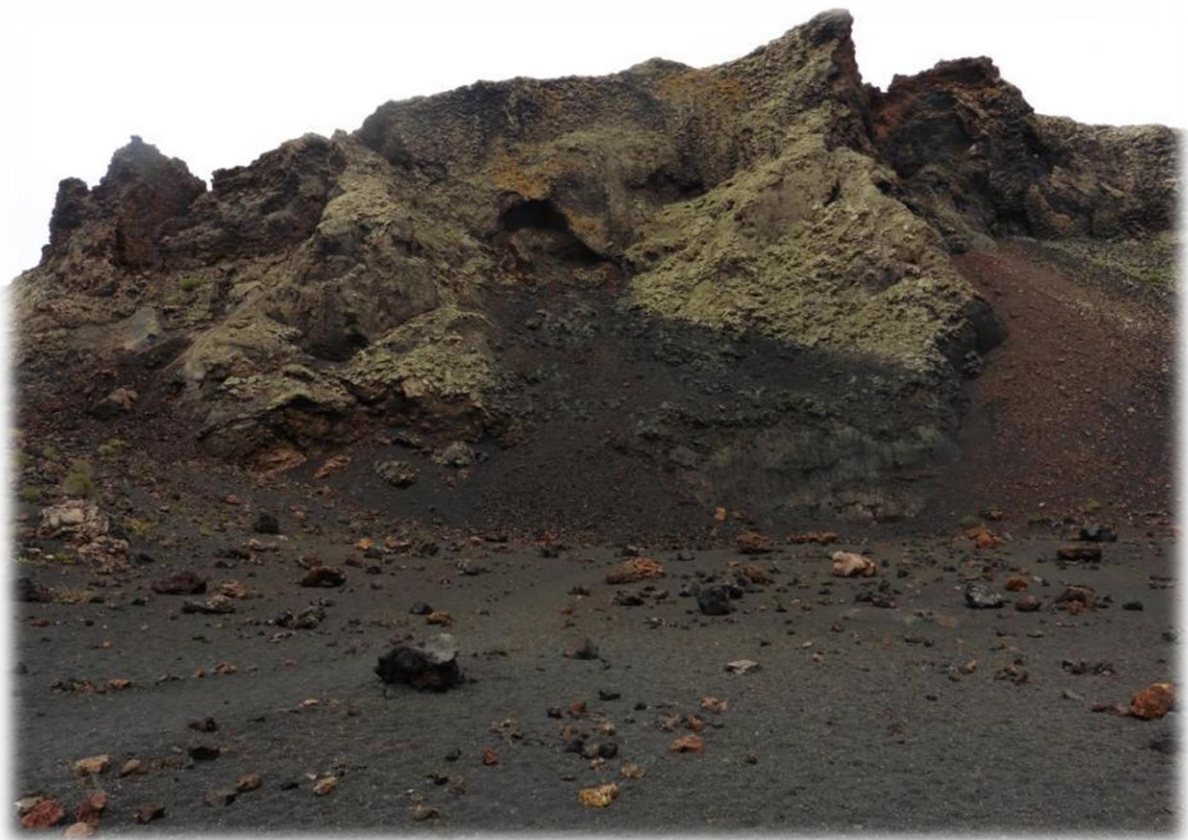
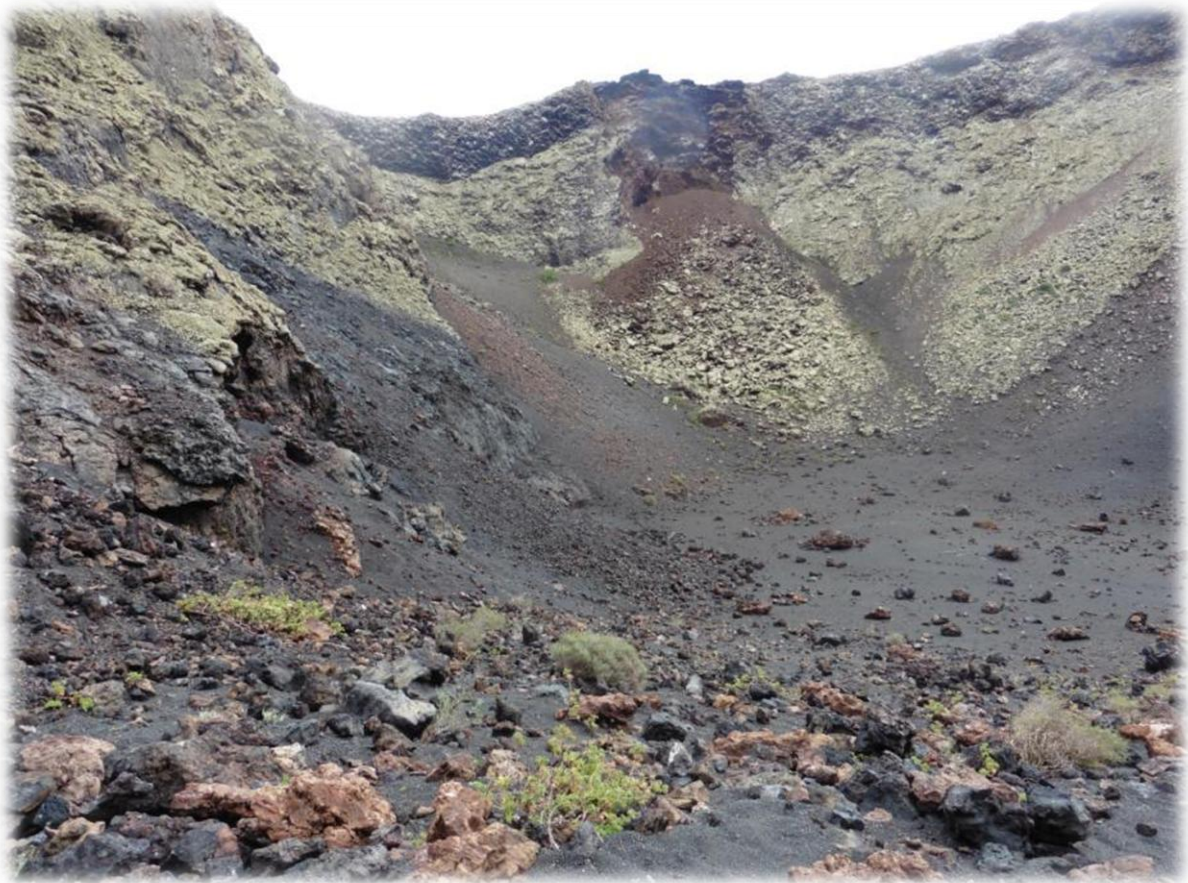
Onze tweede wandeling vandaag leidt ons naar het binnenste van de Caldera de los Cuervos.

Doordat de krater is opengescheurd dient men de krater niet te beklommen maar kan men er gewoon inwandelen.

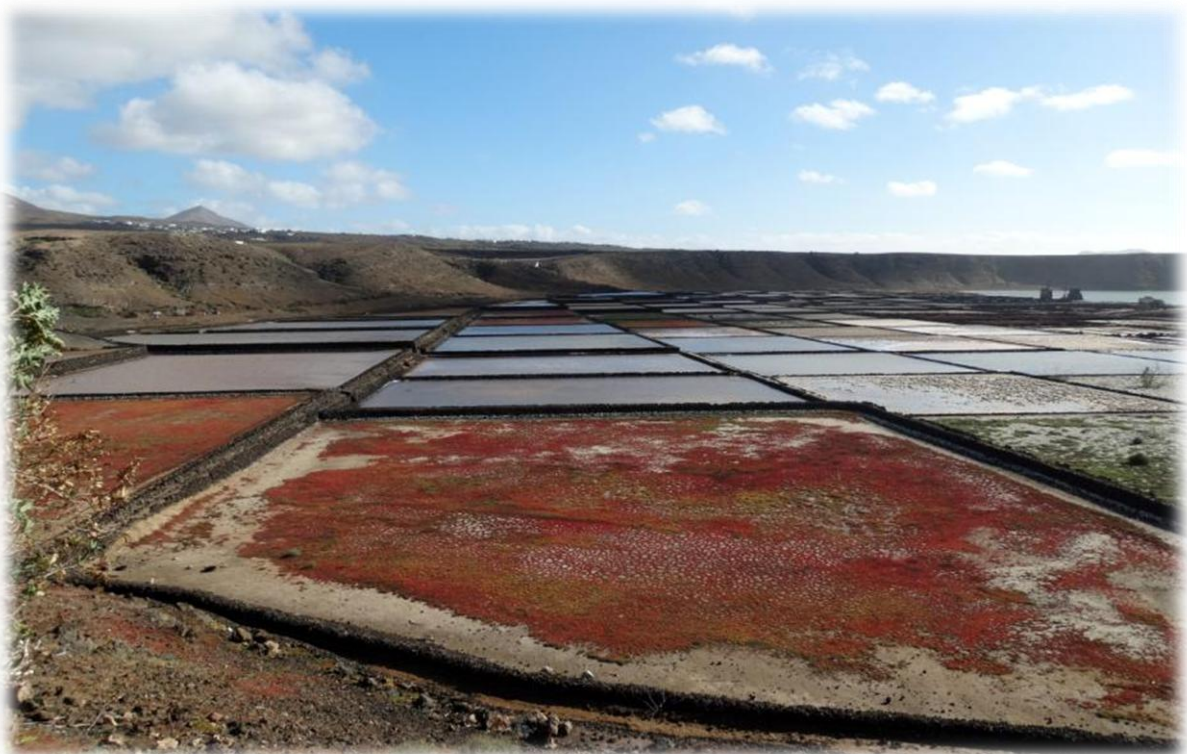
De binnenzijde van de krater laat ons de vele kleurschakeringen van de aarde zien.

Vandaag waait er een mistralwind. Zelfs in de krater ontkomen we niet aan de strakke wind.

Vervolgens brengen we ook nog een kort bezoek aan de Salinas de las Janubio (zoutpannen). Midden in de oceaan waren deze zoutpannen de laatste mogelijkheid voor oceaanvaarders, door de eeuwen heen, om voorraden aan boord mee te nemen.

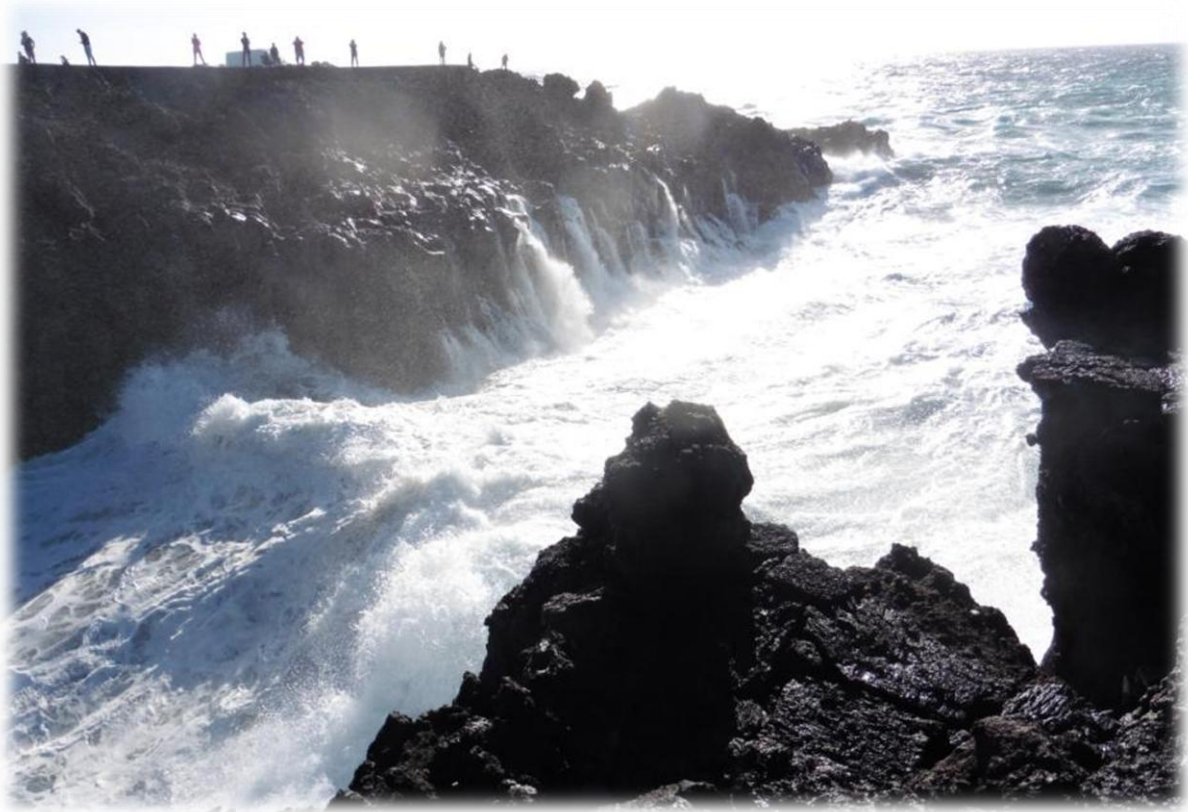

Het zout werd gebruikt om vis en vlees mee te pekelen en zo een langere houdbaarheid te garanderen. De laatste tientallen jaren is dit onrendabel geworden door de komst van vries- en koelmethode. Tegenwoordig zijn er nieuwe pogingen gedaan om deze fotogenieke plaats nieuw leven in te blazen en wordt er gelukkig weer zout gewonnen. De 'pannen' worden vol gelaten met water, waarna de zon de rest doet: verdampen en er dan het zout van af schrapen.

Dichtbij de zoutpannen is er nog een mooi plaatsje, Los Hervideros. Dit natuurfenomeen laat zien wat de natuurelementen kunnen bewerkstelligen.

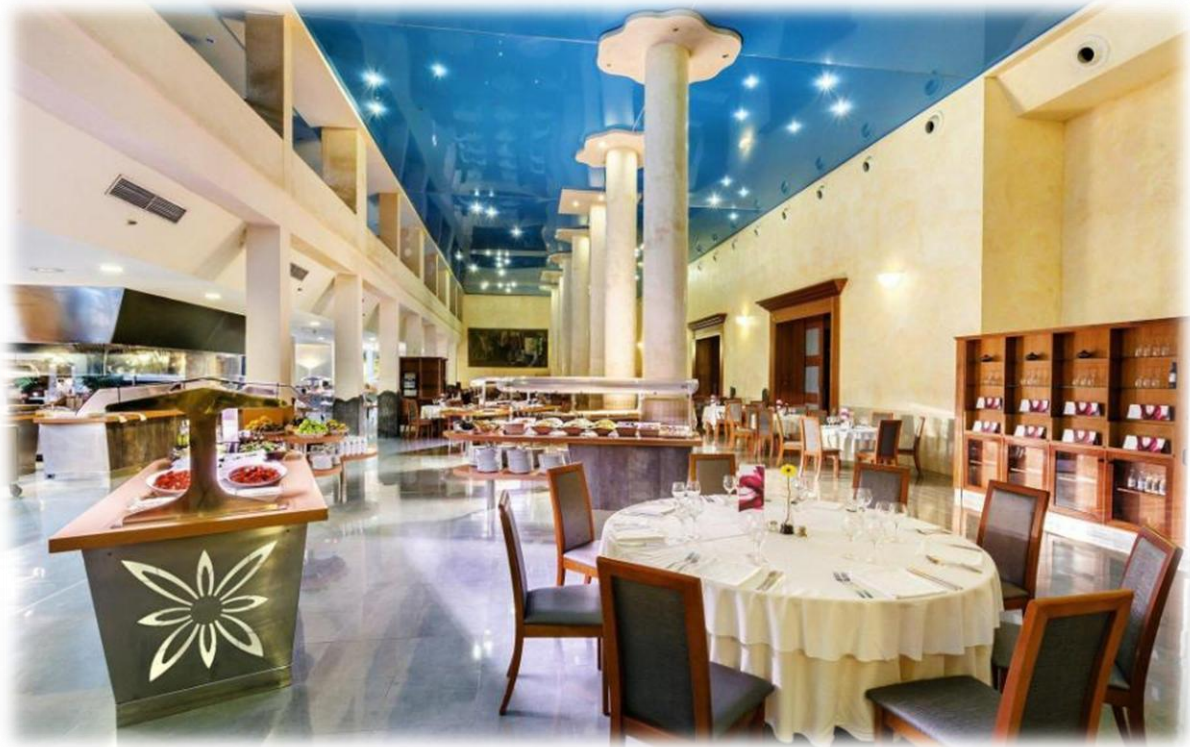

Lavastromen hebben voor een ruige rotsformatie gezorgd die zeer abrupt stopt waar de zee begint.

Je ziet hoe de zee stukken uit de kust heeft gehapt en hoe de golven soms zeer ruig in de onderbuik van de uitgeslepen rotsen aanklotsen.

Na genoten te hebben van de dis rijden we tot aan de Costa Teguse en genieten er van een terrasje. Deze badplaats is pas ontworpen in de jaren 1970 met de opkomst van het toerisme. Pas in de jaren 1980 werden er asfaltwegen aangelegd. Voorheen waren er enkel zandwegen. Nu nog is het grootste gedeelte van Costa Teguse braakliggend.